

[Oluf Pedersen.]

det kan tværtimod være en kriseafviklende Foranstaltning, fordi det muliggør Ophævelse af de Skatter, Monopoler og Særrettigheder, som skaber Dyrctiden. For det tredje maa man gøre sig klart, at naar saadanne Foranstaltninger skal gennemføres, maa der være et samlet Overblik med Iagttagelse af en Række praktiske Hensyn, Udligning, Regresregler o. s. v., for at intet godt skal slaas i Stykker. Det vil sige, at dette, at man stiller et Forslag om fuld Grundskyld, indeholdende de nødvendige Hensyn til de bestaaende Forhold, er ikke fantastisk, men er tværtimod realistisk, nøgternt, om man vil, jordbundet.

Vi foreslaar en ligelig Formuenedskrivning, og skal al falsk Kapital afvikles, bliver det en Formuenedskrivning, som svarer til 30 pCt. af de nuværende Formuer. Denne Nedskrivning paa 30 pCt. er ikke tilfældigt valgt, men er fremkommet som et Resultat af Opgørelsen af den falske Kapitals Størrelse. Til Gængæld for denne Formuenedskrivning, som altsaa er ligelig over for store og smaa Formuer, er det nødvendigt at sikre, at Fællesformuen øges, at Fællesgælden sænkes, og at vi faar rigt Fællesskab. Det er nødvendigt, at det indvundne og det sparede bruges til en Sænkning af Skatter og Renter, saadan at det kan blive billigt at leve. Den arbejdende Befolkning skal have Lov til at købe til den rigtige Pris, uden at denne forfalskes. Vi skal ud af Udbygningen. Kilden, der flyder med arbejdsfrie Indkomster, maa stoppes. Det er det, Lovforslaget tilsigter, og jeg er rede til en Drøftelse af, om dette Maal kan naas gennem det stillede Lovforslag.

Efter Lovforslaget fastsættes der af al Formue uden for Formue anbragt i fast Ejendom enten som Eje eller Pant en Afgift paa 30 pCt., at betale med 2 pCt. aarlig gennem 25 Aar, af Formuebeløbet pr. 1. April 1938. Afgiften paalignes Banker og Sparekasser med Fradrag for det, som de har betalt, og med Regresret over for Indskyderne. Jeg kan nævne, at i Norge beskatter man Bankindskud med 25 pCt. af Renteafkastningen og lader det indvundne Beløb gaa til en Skattefordelingsfond uden at ophæve Told og Skat, som vi foreslaar. Men ogsaa her er Afgiften ligelig af alle Indskud, den betales af Bankerne, der trækker fra hos Indskyderne. Den Regresret, som vi stiller Forslag om, skal hævdes paa den Maade, at $\frac{3}{10}$ af Indskuddene i Banker

og Sparekasser pr. 1. April 1938 bliver baandlagt til Betaling af Afgiften. Ogsaa Forsikringsselskaber paalignes Afgift, og de faar ogsaa Regresret for det, som de skal udrede ved Gældsnedskrivningen efter Grundskyldsforslaget efter nærmere Indstilling af Forsikringsraadet. Andre Selskaber paalægges en tilsvarende Afgift af Formue anbragt i Skibe, fast Ejendom i Udlandet, Varelager og Værdipapirer. Endelig skal private svare Afgift, hvis de er gaaet fri, af den Formue, de har i Skibe, Ejendom i Udlandet, offentlige Obligationer — som Finansministeren hævder ikke kan paalignes en Afgift direkte, hvad der havde været det bedste —, Varelager, Inventar og Besætning, med Fradrag af løs Gæld.

Jeg tillader mig at fremhæve Værdien af en Afgift paalagt fast Ejendom og andre Værdier som „Kildeafgift“; den umuliggør Kapitalflugt, fordi Udbygningen ophæves. Denne Formue kan ikke løbe sin Vej, kan ikke rende til Udlandet; man kan, netop fordi Afgiften paalignes paa den Maade, paaligne denne aarlig Udgift uden Risiko for, at Formuen forsvinder, saa man ikke faar Afgiftens Beløb ind. Det er givet, at en Afgift, der direkte paalignes de Værdier, som er her i Landet, kan ingen unddrage sig. Opgørelsen foretages af Skattemyndighederne, og Ministeren træffer Foranstaltninger, som skal sikre alle Formuers Ligestilling.

Den Afgift, der skal svares, skal betales til Statskassen, men det foreslaas, at Kommunerne faar 2 pCt. aarlig af den Gæld, man har pr. 1. April 1938 til Afdrag, og at Statens egen Andel ogsaa skal bruges til Afdrag paa Gæld.

Jeg anslaar Afgiften til at indbringe 98 Mill. Kr., hvoraf Kommunerne skulde faa de 23 Millioner, Staten de 75 Millioner. Der afdrages i Øjeblikket paa Statens Gæld 35 Millioner, og der skal altsaa afdrages 40 Millioner mere. De 35 Mill. Kr., som nu afdrages, skal bruges til Skattenedsættelser.

Vi foreslaar, at man i Statsindkomstskatten forhøjer Fradraget for Børn under 15 Aar til 1 000 Kr. pr. Barn. Dernæst at Frigrænsen hæves, saaledes at der bliver en skattefri Indkomst af 5 000 Kr. for Forsørgere og 3 000 Kr. for Ikke-Forsørgere. Det vil sige, at en Familieforsørgere med 5 Børn under 15 Aar bliver skattefri, hvis hans Indkomst ikke er over 10 000 Kr.

For Formueskatteydernes Vedkommende foreslaar vi, at Forsørgere med under 50 000 Kr. i Formue gaar fri, og at